

การศึกษาสภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีวศึกษาตามนโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษา
ในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
A Study of the Operating Conditions on Vocational Education Development under Policy
and Strategy of the Education Reform in Second Decade (2009-2018) of Schools under
Office of the Vocational Education Commission

ยศภัทรวิชญ์ คุณบัวลา¹ และรวีวรรณ ชินะตระกูล²
Yospattaravish Khunbuala¹ and Ravewan Shinatrakool²

¹นักศึกษาลัทธิสุตร ค.อ.ม. (สาขาวิชาบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

²รองศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

dna1000thai@gmail.com, and sravewan@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีวศึกษา ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 2) เพื่อเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีวศึกษา ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตามตำแหน่งงาน และขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร และครูผู้สอน จำนวน 19,491 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 450 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบ t-test One-Way ANOVA และ Scheffe's Test ผลการวิจัย พบว่า (1) ผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ทั้งสถานศึกษาขนาดกลางและสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีสภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีวศึกษา ในภาพรวม 4 ด้าน มีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 3.87$) ด้านยกระดับคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา ($\bar{X} = 3.85$) ด้านการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ ($\bar{X} = 3.76$) และด้านขยายโอกาสในการเรียนสายอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ($\bar{X} = 3.72$) ตามลำดับ (2) สภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีวศึกษา จำแนกตามตำแหน่งงาน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหาร ($\bar{X} = 3.89$) มีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีวศึกษาสูงกว่าครูผู้สอน ($\bar{X} = 3.71$) ทุกด้าน (3) ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่มีสภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีวศึกษา จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสถานศึกษาขนาดใหญ่ ($\bar{X} = 4.01$) มีสภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีวศึกษามากกว่าสถานศึกษาขนาดกลาง ($\bar{X} = 3.57$) ทุกด้าน (4) ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพการดำเนินการพัฒนาอาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การดำเนินงาน การพัฒนาอาชีวศึกษา นโยบาย ยุทธศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the operating conditions of the vocational education development under the policy and strategy of the education reform in the second decade (2009-2018) of technical schools under the jurisdiction of the Office of Vocational Education Commission and 2) to compare the operating conditions of the vocational education development under the policy and strategy of the education reform in the second decade (2009-2018) of technical schools under the jurisdiction of the Office of Vocational Education Commission based on opinions of administrators and teachers in technical schools under the jurisdiction of the Office of Vocational Education Commission, which were discriminated by positions, school sizes and work experiences. The population of this study was 19,491 administrators and teachers in technical colleges under the jurisdiction of the Office of Vocational Education Commission. The research instrument, which was a Five-Point Likert Scale questionnaire constructed by the researcher, was then administered to 450 administrators and teachers who were the subject of this study. The data obtained were statistically analyzed by means of percentage, arithmetic mean, standard deviation, t-test and One-Way Anova. Scheffe's method was then performed to statistically test the pairwise comparison of the data.

The results of this study were as follows: (1) The level of the operating conditions of the vocational education development under the policy and strategy of the education reform in the second decade (2009-2018) of technical schools under the jurisdiction of the Office of Vocational Education Commission in all four dimensions was at a high level ($\bar{X}=3.80$). The mean score ranging from the highest to the lowest were in the category of the efficiency development on administration and management ($\bar{X}=3.87$), the improvement of the vocational management quality ($\bar{X}=3.85$), the increase of learners in vocational area ($\bar{X}=3.76$) and the optimization of the opportunities in vocational study and professional development ($\bar{X}=3.72$) respectively. (2) The level of operating conditions of the vocational education development, when comparing, sorted by positions was significantly different at .05 level in all aspects which the level of administrator's opinions ($\bar{X}=3.89$) was higher than that of the teachers ($\bar{X}=3.71$). (3) The level of operating conditions of the vocational education development, when comparing, sorted by school sizes was significantly different at .05 level in all aspects which the mean score of the large-sized ($\bar{X}=4.01$) was higher than that of the medium-sized ($\bar{X}=3.71$). (4) The level of operating conditions of the vocational education development, when comparing, sorted by work experiences was significantly different at .05 level in all aspects.

Keywords : Operating Conditions, Vocational Education Development, policy, Strategy, the office of vocational Education commission

1. บทนำ

นโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) ด้านการพัฒนาอาชีวศึกษา [1] มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นนโยบายและยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง ด้านการพัฒนาอาชีวศึกษา และเพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง ด้านการพัฒนาอาชีวศึกษา เพื่อแก้ไขปัญหา

และพัฒนาระบบการศึกษาทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพซึ่งมีการเชื่อมโยงกฎหมาย และแผนพัฒนาประเทศต่างๆ

การขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปีงบประมาณ พ.ศ.2556 ได้กำหนดกรอบทิศทาง การพัฒนาอาชีวศึกษา [2] ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) ประกอบด้วย ด้านการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ ด้านการขยายโอกาสในการเรียนอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ

ด้านการยกระดับคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา และด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

ปัจจุบันนโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) ด้านการพัฒนาอาชีวศึกษา อยู่ระหว่างการนำไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งการติดตามและตรวจสอบสภาพความเป็นจริงของการดำเนินงานตามนโยบายและยุทธศาสตร์ฯ ถือเป็นกระบวนการสำคัญในการควบคุมการดำเนินงาน ที่ส่งผลต่อการพัฒนาอาชีวศึกษา ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด ก่อนที่จะมีการประเมินและสรุปผลการดำเนินงานตามกรอบระยะเวลาในปี 2561 หรืออีก 5 ปีข้างหน้า เพื่อให้นโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง(พ.ศ.2552-2561) ด้านการพัฒนาอาชีวศึกษา สำเร็จตามเป้าหมายหรือนโยบายที่กำหนดไว้

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาสภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีวศึกษา ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ให้กับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีวศึกษา อันจะนำไปสู่การพัฒนางานที่วางแผน และปรับปรุงการดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จตามนโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) และสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน และปรับปรุงการดำเนินงานให้เป็นไปตามกรอบทิศทางตามนโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) อันจะนำไปสู่การพัฒนาอาชีวศึกษาให้สามารถบรรลุตามเป้าหมายของการพัฒนาการศึกษา และพัฒนาประเทศชาติต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีวศึกษา ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีวศึกษา ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตาม ตำแหน่งงาน และขนาดของสถานศึกษา และประสพการณ์ในการทำงาน

3. กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การศึกษาวิจัยสภาพการดำเนินงาน การพัฒนาอาชีวศึกษา ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในครั้งนี้ผู้วิจัย ได้ขึ้นนโยบายขับเคลื่อนการพัฒนาอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2556 [2] และเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) ด้านการพัฒนาอาชีวศึกษา มาประยุกต์เป็นกรอบแนวคิดเกี่ยวกับกรวิจัย 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ 2) ด้านการขยายโอกาสในการเรียนสายอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ 3) ด้านยกระดับคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา 4) ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

4. สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานศึกษาที่มีตำแหน่งงาน ขนาดของสถานศึกษา และประสพการณ์ในการทำงานต่างกันมีสภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีวศึกษา ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) แตกต่างกัน

5. วิธีดำเนินการวิจัย

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วยสถานศึกษาขนาดกลาง และสถานศึกษาขนาดใหญ่ ยกเว้น 3 จังหวัดชายแดนใต้ รวมจำนวน 19,491 คน [3]

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 450 คน โดยใช้วิธีการสุ่มประชากรแบบเจาะจง

5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check List) ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีวศึกษา ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยลักษณะของแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scales) 5 ระดับ นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารและครูผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น

(Reliability) แล้วนำไปวิเคราะห์โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient- α) ได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีพศึกษาเท่ากับ 0.98

5.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามส่งไปยังสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ใช้เวลา 2 เดือน (พฤศจิกายน-ธันวาคม 2556) ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งหมด 342 ชุด คิดเป็นร้อยละ 76.00 ของกลุ่มตัวอย่าง

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

2. วิเคราะห์ข้อมูลสภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีพศึกษา ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. วิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลสภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีพศึกษา ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่มีตำแหน่งงานและขนาดของสถานศึกษาต่างกัน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test Independent ที่ระดับนัยสำคัญ (α) เท่ากับ 0.05

4. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test หากพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ใช้วิธีของ Sheffe's

7. สรุปผลการวิจัย

7.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

| ข้อมูลทั่วไป | จำนวน | ร้อยละ | ลำดับ |
|---------------------|-------|--------|-------|
| 1. ตำแหน่งงาน | | | |
| - ผู้บริหาร | 118 | 34.50 | 2 |
| - ครูผู้สอน | 224 | 65.50 | 1 |
| รวม | 342 | 100.00 | |
| 2. ขนาดของสถานศึกษา | | | |
| - ขนาดกลาง | 162 | 47.40 | 2 |
| - ขนาดใหญ่ | 180 | 52.60 | 1 |
| รวม | 342 | 100 | |

ตารางที่ 1 (ต่อ)

| ข้อมูลทั่วไป | จำนวน | ร้อยละ | ลำดับ |
|---------------------------|-------|--------|-------|
| 3. ประสบการณ์ในการทำงาน | | | |
| - น้อยกว่า 5 ปี | 44 | 12.90 | 5 |
| - ตั้งแต่ 5 ปี ถึง 10 ปี | 58 | 17.00 | 3 |
| - มากกว่า 10 ปี ถึง 15 ปี | 51 | 14.90 | 4 |
| - มากกว่า 15 ปี ถึง 20 ปี | 74 | 21.60 | 2 |
| - มากกว่า 20 ปีขึ้นไป | 115 | 33.60 | 1 |
| รวม | 342 | 100.00 | |

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป พบว่า ตำแหน่งงานของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอน จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 65.50 และผู้บริหาร จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50

ขนาดสถานศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ส่วนใหญ่เป็นสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 52.60 และสถานศึกษาขนาดกลาง จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 47.40 และส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถาม มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปีขึ้นไป จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 33.60

7.2 สภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีพศึกษา ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ผลการวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีพศึกษา ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาพรวม 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.80$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ($\bar{X}=3.87$) ด้านยกระดับคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา ($\bar{X}=3.85$) ด้านการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ ($\bar{X}=3.76$) และด้านขยายโอกาสในการเรียนสายอาชีพศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ($\bar{X}=3.72$) ตามลำดับ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีพศึกษา ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในภาพรวม

| สภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีพศึกษา | ผู้บริหาร และครูผู้สอน | | การแปลความ | ลำดับ |
|--|------------------------|------|------------|-------|
| | n = 342 | | | |
| | \bar{X} | S.D. | | |
| 1. ด้านการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ | 3.76 | .54 | มาก | 3 |
| 2. ด้านขยายโอกาสในการเรียนสายอาชีพและการฝึกอบรมวิชาชีพ | 3.72 | .55 | มาก | 4 |
| 3. ด้านยกระดับคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา | 3.85 | .55 | มาก | 2 |
| 4. ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ | 3.87 | .70 | มาก | 1 |
| รวม | 3.80 | .53 | มาก | |

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีพศึกษา จำแนกเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ มีสภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ เปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าเรียนสายอาชีพด้วยระบบโควตาเพิ่มมากขึ้น รองลงมาคือ มีการกำหนดเป้าหมายการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ และมีการกำหนดกรอบแนวทางการเพิ่มปริมาณผู้เรียนไว้อย่างเป็นระบบตามลำดับ โดยสภาพการดำเนินงานซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ครูผู้ปกครอง ชุมชน มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมแนะแนว

2) ด้านขยายโอกาสในการเรียนสายอาชีพและการฝึกอบรมวิชาชีพ มีสภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ มีการจัดศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อบริการชุมชน รองลงมาคือ มีการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี และมีระบบการคัดเลือกนักเรียนที่ได้รับทุนสนับสนุนการศึกษา ตามลำดับ โดยสภาพการดำเนินงานซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีการจัดอาชีวศึกษาเพื่อคนพิการ

3) ด้านยกระดับคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา มีสภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ มีการจัดโครงการตรวจสอบเสถียรภาพในสถานศึกษา รองลงมาคือ มีการสนับสนุนให้สถานศึกษาผ่านการประเมินคุณภาพให้ได้ระดับดี และสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันและแสดงผลงาน ตามลำดับ โดยสภาพการดำเนินงานซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีการส่งเสริมความร่วมมือโดยจัดนักศึกษาแลกเปลี่ยนกับต่างประเทศ

4) ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ มีสภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษามาใช้ในงานบุคลากรของสถานศึกษา รองลงมาคือ มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาใช้ในการจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลของสถานศึกษา และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร กิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีของสถานศึกษา ตามลำดับ โดยสภาพการดำเนินงานซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหาร ด้านสื่อการสอน/วัสดุฝึก

7.3 การเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีพศึกษา ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) จำแนกตามตำแหน่ง

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานของผู้บริหารและครูผู้สอน พบว่า ผู้บริหารและครูที่มีตำแหน่งงานต่างกันมีสภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีพศึกษา ในภาพรวม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยตำแหน่งผู้บริหารมีสภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีพศึกษาสูงกว่าครูผู้สอน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีพศึกษา ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูป การศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552- 2561) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตามตำแหน่งงานในสถานศึกษา

| สภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีพศึกษา | ตำแหน่ง | | | | t | p |
|--|-----------|------|-----------|------|-------|-----|
| | ผู้บริหาร | | ครูผู้สอน | | | |
| | \bar{X} | S.D. | \bar{X} | S.D. | | |
| 1. ด้านการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ | 3.91 | .59 | 3.69 | .48 | 3.69* | .00 |
| 2. ด้านขยายโอกาสในการเรียนสายอาชีพและการฝึกอบรมวิชาชีพ | 3.83 | .64 | 3.66 | .49 | 2.54* | .01 |
| 3. ด้านยกระดับคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา | 4.06 | .57 | 3.73 | .51 | 5.38* | .00 |
| 4. ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ | 4.11 | .68 | 3.74 | .68 | 4.64* | .00 |
| ภาพรวม | 3.98 | .57 | 3.71 | .48 | 4.60* | .00 |

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7.4 การเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานการพัฒนา อาชีวศึกษา ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูป การศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) จำแนกตาม ขนาดของสถานศึกษา

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ย และค่า
เบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีวศึกษา ตาม
นโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูป การศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.
2552- 2561) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ
อาชีวศึกษา จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

| สภาพการดำเนินงาน การพัฒนาอาชีวศึกษา | ขนาดของสถานศึกษา | | | | t | p |
|--|------------------|------|-----------|------|--------|-----|
| | กลาง | | ใหญ่ | | | |
| | n = 162 | | n = 180 | | | |
| | \bar{X} | S.D. | \bar{X} | S.D. | | |
| 1.ด้านการเพิ่มปริมาณผู้เรียน สายอาชีพ | 3.55 | .51 | 3.95 | .48 | -7.42* | .00 |
| 2.ด้านขยายโอกาสในการเรียน สายอาชีวศึกษาและ การฝึกอบรมวิชาชีพ | 3.52 | .49 | 3.90 | .53 | -6.81* | .01 |
| 3.ด้านยกระดับคุณภาพการ จัดการอาชีวศึกษา | 3.63 | .52 | 4.04 | .51 | -7.17* | .00 |
| 4.ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ | 3.56 | .71 | 4.15 | .56 | -8.42* | .00 |
| ภาพรวม | 3.57 | .49 | 4.01 | .47 | 8.48* | .00 |

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพการ
ดำเนินงานตามขนาดของสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหารและ
ครูผู้สอนในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีสภาพการดำเนินงาน
การพัฒนาอาชีวศึกษา ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสถานศึกษาขนาดใหญ่มีสภาพการ
ดำเนินงานการพัฒนาอาชีวศึกษาสูงกว่าสถานศึกษาขนาดกลาง

7.5 การเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานการพัฒนา อาชีวศึกษา ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูป การศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ย และค่า
เบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีวศึกษา ตาม
นโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูป การศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.
2552- 2561) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ
อาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

| ประสบการณ์ในการทำงาน | ผลการวิเคราะห์ข้อมูล | | | F | p |
|-----------------------|----------------------|-----------|------|-------|-----|
| | n | \bar{X} | S.D. | | |
| 1.น้อยกว่า 5 ปี | 44 | 3.44 | .42 | 6.34* | .00 |
| 2.ตั้งแต่ 5-10 ปี | 58 | 3.86 | .46 | | |
| 3.มากกว่า 10-15 ปี | 51 | 3.91 | .55 | | |
| 4.มากกว่า 15-20 ปี | 74 | 3.82 | .44 | | |
| 5.มากกว่า 20 ปีขึ้นไป | 115 | 3.84 | .58 | | |
| รวม | 342 | 3.80 | .53 | | |

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5 การเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงาน
พัฒนาอาชีวศึกษาตามนโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูป
การศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) ตาม
ประสบการณ์ในการทำงาน โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนของ
ข้อมูลแบบทางเดียว (One-way anova) [4] ผลการวิเคราะห์
เปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีวศึกษากับ
ประสบการณ์ในการทำงานของผู้บริหารและครูผู้สอน
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และได้ทดสอบ
ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประสบการณ์ในการ
ทำงานของผู้บริหารและครูผู้สอนในภาพรวม ซึ่งทดสอบความ
แตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe's test พบว่า
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้ง 4 กลุ่ม
ได้แก่ (1) ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการ
ทำงานมากกว่า 10-15 ปี ($\bar{X}=3.91$) (2) ผู้บริหารและ
ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 5-10 ปี
($\bar{X}=3.86$) (3) ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการ
ทำงานมากกว่า 20 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=3.84$) (4) ผู้บริหารและ
ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15-20 ปี
($\bar{X}=3.82$) มีความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการดำเนินงานการ
พัฒนาอาชีวศึกษา สูงกว่ากลุ่มผู้บริหารและครูผู้สอนที่มี
ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{X}=3.44$) ตามลำดับ

8. อภิปรายผล

8.1 การเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ มีสภาพการ
ดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ซึ่งปัจจุบันสถานศึกษาส่วนใหญ่ได้
เปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าเรียนสายอาชีพด้วยระบบโควตาเพิ่ม
มากขึ้น ซึ่งสถานศึกษาอาจจะมึนโยบายในการรับนักเรียนด้วย
ระบบโควตาที่ต่างกัน เช่น พิจารณาจากผลการเรียน หรือ
เกรด หรือให้สิทธิ์กับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ เช่น

นักกีฬา นักดนตรี เป็นต้น และยังได้มีการกำหนดเป้าหมาย การเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพไว้อย่างชัดเจน และมีการ กำหนดกรอบแนวทางการเพิ่มปริมาณผู้เรียนไว้อย่างเป็นระบบ สำหรับสภาพการดำเนินงานซึ่งมีการดำเนินงานในระดับน้อย คือ ครู ผู้ปกครอง ชุมชน มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมแนะ แนว ซึ่งการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ จำเป็นจะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนอย่างเป็นระบบ

8.2 การขยายโอกาสในการเรียนสายอาชีพศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ มีสภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ซึ่งในการดำเนินงานการขยายโอกาสทางการเรียนรู้สายอาชีพศึกษาที่ปรากฏเด่นชัด คือ มีการจัดศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อ บริการชุมชน ซึ่งเป็นโครงการที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสในการเรียนรู้ในสายงานและใช้ความรู้เพื่อพัฒนาสังคม ชุมชน ซึ่ง เป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับอาชีพะได้อีกทางหนึ่ง สอดคล้องกับ จักรพงษ์ ถาวรโชติ [5] ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัด กิจกรรมบริการวิชาชีพให้ชุมชนของสถานศึกษาสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา จากผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติตามแผนงาน และ ผู้วิจัยพบว่า การขยายโอกาสในการเรียนสายอาชีพศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพอีกหนึ่งรูปแบบ คือการจัดอาชีวศึกษา ระบบทวิภาคี ซึ่งเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถฝึกประสบการณ์ จากสถานประกอบการจริง ถึงแม้ว่าการขยายโอกาสในการ เรียนสายอาชีพศึกษามีหลายรูปแบบ แต่จากการวิจัย ผู้วิจัย พบว่ายังมีสภาพการดำเนินงานต่ำสุดในด้านนี้ คือ มีการจัด อาชีวศึกษาเพื่อคนพิการ ซึ่งอาจมีหลายสาเหตุที่นโยบาย ดังกล่าวยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร และต้องอาศัยความ ร่วมมือจากหลายปัจจัย สอดคล้องกับ ศรีสุข สุจิระกุล [6] ซึ่ง ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ระดับความต้องการพื้นฐานที่เอื้อต่อ การศึกษาของนักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผล การศึกษาพบว่า ปัจจัยพื้นฐานที่เอื้อต่อการศึกษานักศึกษา พิการตามประเภทของความพิการ แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านสื่อ ด้านบริการ และด้านความ ช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา นอกจากนี้ควรมีทางเลือกด้าน การพัฒนาอาชีพ ให้มีการฝึกอบรมและพัฒนาอาชีพเพื่อเป็น การเพิ่มช่องทางสำหรับคนพิการ

8.3 การยกระดับคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา สถานศึกษาต่างๆมีสภาพการดำเนินงานในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดโครงการตรวจสอบสภาพใน สถานศึกษา มีการสนับสนุนให้สถานศึกษาผ่านการประเมิน คุณภาพให้ได้รับระดับดี รวมถึงการสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วม กิจกรรมการแข่งขันและแสดงผลงาน แต่ยังมีงานที่ดำเนินการซึ่ง มีสภาพการดำเนินงานอย่างไม่เต็มศักยภาพตามที่ต้องการ คือ มีการส่งเสริมความร่วมมือโดยจัดนักศึกษาแลกเปลี่ยนกับ

ต่างประเทศ อาจเนื่องมาจากการดำเนินงานดังกล่าวจำเป็น จะต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานระดับชาติ ซึ่ง สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ [7] ปัจจุบันมีการอนุมัติ MOU ด้านการอาชีวศึกษา ระหว่างกระทรวงศึกษาธิการไทย-จีน เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือทางด้าน อาชีวศึกษา เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและการเรียนรู้ การ แบ่งปันข้อมูลข่าวสารด้านนโยบายการอาชีวศึกษาในระดับ รัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแลกเปลี่ยนนักเรียน ครู รวมทั้ง หลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมเฉพาะด้านการส่งเสริมการมี ส่วนร่วมของสถานประกอบการทั้งสองฝ่ายในด้านการฝึก ปฏิบัติงาน และความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการกับ สถานับอาชีวศึกษาของนักเรียน นักศึกษา ครู อาจารย์ และ นักวิชาการ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ทุกด้านบนพื้นฐานของความเท่าเทียม และต่างตอบแทน การดำเนินการยกระดับคุณภาพการจัดอาชีวศึกษา จำเป็น จะต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วน เพื่อตอบสนองกับการเปลี่ยน ทางเศรษฐกิจและสังคม สอดคล้องกับ พรหมณี ลีกิจวัฒน์ [8] ซึ่งศึกษาความต้องการแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม ของสถาน ประกอบการสังกัดการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พบว่า มีแนวโน้มความต้องการกำลังคนในประเภทวิชา อุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้น

8.4 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ มีสภาพการ ดำเนินงานโดยในระดับมาก ซึ่งพบว่า มีการนำเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษามาใช้ในงานบุคลากร ของสถานศึกษา และมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสารเพื่อการศึกษาใช้ในการจัดเก็บและประมวลผลข้อมูล ของสถานศึกษา รวมถึงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเผยแพร่ ข้อมูล ข่าวสาร กิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีของ สถานศึกษา นอกจากนี้ยังพบว่า สภาพการดำเนินงานซึ่งมีการ ดำเนินงานในระดับต่ำ คือ มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ ในการบริหาร ด้านสื่อการสอน/วัสดุฝึก อาจมีสาเหตุจาก ปัญหาด้านการจัดระบบสารสนเทศ ทำให้การนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ในการบริหารด้านสื่อการสอน/วัสดุฝึก มีการ ดำเนินงานไม่เป็นไปตามความต้องการเท่าที่ควร ซึ่งปัญหาใน การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ อาจมีสาเหตุจากหลายด้าน ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักติดตามและประเมินผลการอาชีวศึกษา [9] ศึกษารายงานการติดตามผลการดำเนินงานของ สถานศึกษา (4 ภูมิภาค) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2555 พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาใน สถานศึกษา การติดตามผลการดำเนินงานด้านการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาในสถานศึกษา เป็นการ สำรองสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา และ

การบริหารจัดการในสถานศึกษา ข้อจำกัดในการดำเนินงานของสถานศึกษา 1) เครื่องคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ต่างๆ ในห้องปฏิบัติการเก่า ชำรุด และล้าสมัย 2) ขาดแคลนงบประมาณในการพัฒนา ติดตั้ง ปรับเปลี่ยนเครื่องคอมพิวเตอร์ และระบบโครงข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศให้ทันสมัย มีคุณภาพและรวดเร็วกว่าเดิม 3) ความเร็วของระบบเครือข่ายยังไม่รองรับกับจำนวนผู้ใช้ และยังไม่เสถียร 4) ขาดแคลนบุคลากรดูแลและพัฒนาระบบ

8.5 จากผลการศึกษาและเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีพศึกษา พบว่าตำแหน่งผู้บริหาร มีสภาพการดำเนินงานมากกว่าครูผู้สอน อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารพิจารณาการบริหารในภาพรวม ส่วนครูผู้สอนอาจจะพิจารณาการบริหารเชิงลึกในระดับปฏิบัติการ สำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่มีสภาพการดำเนินงานสูงกว่าสถานศึกษาขนาดเล็ก อาจเป็นเพราะสถานศึกษาขนาดใหญ่ได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณ บุคลากร เทคโนโลยีมากกว่าสถานศึกษาขนาดกลางซึ่งอาจส่งผลให้สถานศึกษาขนาดใหญ่มีสภาพการดำเนินงานการพัฒนาอาชีพศึกษามากกว่าสถานศึกษาขนาดกลาง สำหรับประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีสภาพการดำเนินงานน้อย อาจเป็นเพราะยังไม่เข้าใจการดำเนินงานของสถานศึกษาครอบคลุมการบริหารงานทั้งระบบ

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สามารถนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ในการปรับปรุงแผนดำเนินการตามนโยบายและยุทธศาสตร์ฯ ในส่วนการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานประกอบการ มากยิ่งขึ้น และควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะทางภาษาต่างประเทศอย่างเร่งด่วน เพื่อให้สอดคล้องต่อความเปลี่ยนแปลงด้านแรงงานเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

9.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยแนวทางในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานประกอบการ เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนอาชีวศึกษา

2. ควรศึกษา และหาหลักสูตรฝึกอบรมที่เหมาะสมเพื่อทักษะทางภาษาต่างประเทศ เพื่อสามารถนำไปใช้สำหรับพัฒนาครู บุคลากร นักเรียน ให้มีความรู้และทักษะเพิ่มมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- [1] นโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษา ในทศวรรษที่สอง ด้านการพัฒนาอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ: วิ.ที.ซี.คอมมิวนิตี.ศ.
- [2] สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2556. การกิจและนโยบาย. ค้นเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2556, จาก <http://www.vec.go.th>
- [3] ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและกำลังคนอาชีวศึกษา. 2556. รายงานสรุปจำนวนบุคลากรของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อประกอบการจัดสรรงบประมาณ ประจำปี พ.ศ.2556. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://techno.vec.go.th/Default.aspx?tabid=659> (วันที่ค้นข้อมูล: 10 สิงหาคม 2556).
- [4] รวีวรรณ ชินะตระกูล. 2545. วิธีวิจัยการศึกษา. กรุงเทพฯ: เพ็ญฟ้าพรินติ้ง.
- [5] จักรพงษ์ ธารโธติ. 2549. การจัดการบริหารทางวิชาชีพให้ชุมชนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในจังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์ เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- [6] ศรีสุข สุจิระกุล. 2551. ระดับความต้องการพื้นฐานที่เอื้อต่อการศึกษานักศึกษาพิการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- [7] บัลลังก์ โรหิตเสถียร. 2556. อนุมัติ MOU ด้านการอาชีวศึกษาระหว่างกระทรวงศึกษาธิการไทย-จีน. ค้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2556, จาก <http://www.moe.go.th/web-sm/2013/oct/334.html>
- [8] พรธณี ลีกิจวัฒน์. 2553. ความต้องการแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม ของสถานประกอบการสังกัดการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม, 9(2), น. 78-80.
- [9] สำนักติดตามและประเมินผลการอาชีวศึกษา. 2555. รายงานการติดตามผลการดำเนินงานของสถานศึกษา (4 ภูมิภาค) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2555. ค้นเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2556, จาก <http://bme.vec.go.th>